

A-TE-WO-JO – ГЕНИТИВ ОД МИКЕНСКО ЛИЧНО ИМЕ

Кратка содржина

Формата *a-te-wo-jo* се среќава еднаш на Пилската плочка Sa 797. Иако нема соодветни форми ниту во номинатив ниту во други падежи, со кои би можеле да ја споредиме формата *a-te-wo-jo*, сепак, анализата на непосредниот контекст на самата плочка и анализата на целата *Sa* серија дозволува да заклучиме дека станува збор за лично име во генитив на -οιο. Иако поради повеќезначноста на микенските силабограми се можни различни интерпретации, сепак, споредбата со други соодветни лични имиња во микенскиот и во помикенскиот грчки дозволува да го интерпретираме името **a-te-wo* како хипокористик од сложено лично име со прв дел ἀνθέω, „цвета, расцутува, напредува, сјае“ и втор дел οἶνος, „вино“.

Клучни зборови: *A-TE-WO-JO, МИКЕНСКИ, ЛИЧНИ ИМИЊА*

Предмет на пилската серија *Sa* се колца од коли, кои се означени со идеограмата за колце *ROTA*. На некои од плочките се бележат големи количества колца, кои се описуваат со различни придавки, а не се поврзуваат со лично име, сп. *to-sa*, *we-je-ke-a₂*, *ne-wa*, *ROTA+TE ZE 20* (PY Sa 843), */tossa weyekheha newa ROTA+TE ZE 20/*, „толку, скlopени, нови: дваесет пара колца од типот ‘termidwenta’“. На некои од плочките, пак, се бележат парови колца, обично еден пар или два пари, кои ѝ припаѓаат на една кола и се поврзуваат со лично име. Типичната формула на втората група плочки од пилската серија *Sa* се состои од лично име во генитив + *wo-ka*, */wokhāl/*, ὄχος, „кола, кочија“ + *we-je-ke-e*, */weyekhehel/*, ном. акуз. двојна од придавка со значење „скlopен, -а, -о“,¹ сп. *po-ru-we-wo*, *wo-ka*, *we-je-ke-e ROTA+TE ZE 2* (PY Sa 796), */Poluwēwos wokhā weyekhehe ROTA+TE ZE 2/*, „Кола, којашто му припаѓа на П., скlopена: два пари колца од типот ‘termidwenta’“ или *e-i-ti-ra-wo-jo*, *wo-ka*, *we-je-ke-e ROTA+TE ZE 1* (PY Sa 1264), */Ertilāwouyo wokhā weyekhehe ROTA+TE ZE 1/*, „Кола, којашто му припаѓа на Е., скlopена: еден пар колца од типот ‘termidwenta’“. Личното име во генитив го означува сопственикот на колата.² Повеќе пасуси кај Хомер сведочат за тоа дека поседува-

¹ За *we-je-ke-a₂* како сложенка од *wei*, локатив од заменката **swe* и ἔχω, од типот συνεχής, „што се држи заедно, континуирано“, со значење „скlopен, -а, -о“, види Petruševski, 1959, 284. За други можни интерпретации, види *D. Mic. II*, 417.

² Chadwick, 1973, 373; Palmer, 1969, 324; Ruijgh, 1967, 111 и фуснота 62; Ilievski, 2000, 261-262. За помалку веројатната можност да се интерпретира зборот *wo-ka* како */worgāl/*, „зада-

њето борна кола било нешто важно, што треба да се забележи, сп. (Hom. II. 5.217-221):

Τὸν δ' αὐτὸν Ἀἰνείας Τρώων ἀγός ἀντίον ηῦδα·
μὴ δ' οὕτως ἀγόρευε· πάρος δ' οὐκ ἔσσεται ἄλλως,
πρίν γ' ἐπὶ νὺν τῷδε ἀνδρὶ σὺν ἵπποισιν καὶ ὅχεσφιν
ἀντιβίην ἐλθόντε σὺν ἔντεσι πειρηθῆναι.
ἀλλ' ἄγ' ἐμῶν ὄχέων ἐπιβήσεο ...

„Туку му одвратил нему тројанскиот водач Ајнеја.

„Сепак не зборувај вака, от’ инаку нема да биде,
пред да излеземе напред со нашите коњи и коли,
да се обидеме ние со оружје пак против мажов.

Туку на колава моја ај качи се,“

(препев Петрушевски, 1982)

Текстот на Пилската плочка Sa 797 гласи:

a-te-wo-jo , wo-ka , we-je-ke-e ROTA+TE ZE 1 [.

Имајќи го предвид малото количество на колца, забележани на оваа плочка, само еден пар колца од типот ‘termidwenta’, како и другите пилски плочки од серијата *Sa*, коишто ја содржат формулата: лично име во генитив + *wo-ka*, /*wokhāl*, ὄχος, „кола, кочија“ + *we-je-ke-e*, /*weykheheh*, „склопени“, очигледно е дека *a-te-wo-jo* е генитив на *-oio* од лично име. Ова е општотрифатено меѓу микенолозите (Chadwick, 1973, 373, 535; Palmer, 1969, 324, 411; Duhoux, 1973, 127; Bernabé – Luján, 2008, 210) и има предложено неколку интерпретации на самото име, сп. лично име на *-ῆFoς*, изведенено од име на *-ενς* (Lejeune, 1958, 115); **ἈνθῆFoς* (C. Milani, *Atti Pavia*, 109 (403), види *D. Mic. I*, 117); **ἌρτεFoς* (во врска со ἄρτω, „подредувам, подготвуваам“) или **ἈντεFoς* (помик. *Ἀντίας*) или **Ἀνθεος* (Георгиев, 1956, 43); **ἌτερFoς* (O. Landau, *Namen*, 31, 156, види *D. Mic. I*, 117).

Од аспект на микенските правописни правила, различни интерпретации на **a-te-wo* се возможни. Но, целта на овој труд е да се изнесат аргументи во прилог на неговата интерпретација како хипокористик од сложено лично име, составено со ἀνθέω, „пупам, цветам, брилирам, сјаам“ како прв елемент.

Во помикенскиот грчки, ἄνθ- (< *H₂endh-, „никулец“, сп. Skt. *ándhas-*, „никулец на билката *soma*“, види *EDG I*, 104; *GEW I*, 109) е вообичаен прв или втор елемент кај сложените лични имиња (*DELG I*, 89-90; Bechtel, 1917, 54-57), сп. *Ἀνθ-ιππος*, *Ἀνθέ-πωλις*, *Ἀνθό-δημος*, *Ἀνθεσί-λαος*, *Mέλ-ανθος*, *Φιλ-άνθης*. Исто така,

ча“, а личното име во генитив како име на работникот, што ги изработил колцата, види Lejeune, 1958, 114; Duhoux, 1973, 130; Bernabé – Luján, 2008, 210; Delgado, 2016, 63-64.

има многубројни хипокористици (скратени сложенки или прости зборови), сп. Ἀνθος, Ἀνθέας, Ἀνθης, Ἀνθίνος, Ἀνθυλλα.

Во миленскиот грчки, зборот за *цвет*, ἀνθος веројатно е потврден во личното име *a-to* (KN As 40.2), */Anthos/*, сп. Ἀνθος (García Ramón, 2011, 228; Chadwick, 1973, 535; D. Mic. I, 120). Глаголската основа ἀνθε- веројатно е прв елемент од сложеното име *a-te-ra-wo* (PY Qa 1304), */Anthelāwos/*, сп. Ἀνθεστ-λαος.³

Личното име **au-ke-i-ja-te-u*, сп. ген. *au[-ke-i-]ja-te-wo* (PY Fn 50.11), дат. или инстр. абл. *au-ke-i-ja-te-we* (PY Ub 1318.1.2) е интерпретирано како сложено име **/Augeiantheus/*, составено од αὔγει, лок. еднина од αὔγος, „зора“ и -αὔθενς, сп. Ἀνθεύς.⁴

Конечно, другата варијанта од зборот за *цвет*, ἀνθεμον можеби се крие во миленското лично име *a-te-mo* (KN As 1520.3; Dc 1298.b; De 1648.B), сп. Ἀνθέμων, Ἀνθεμίων (Chadwick, 1973, 535; DELG I, 89; D.Mic. I, 116).

Имајќи ги предвид погоре наведените сведоштва за присуството на коренот **H₂endh-* во миленската ономастика, личното име **a-te-wo* може да се сфати едноставно како хипокористик на -ῆFος, **ἈνθῆFος* (види погоре) од име на -ευς како Ἀνθεύς, кое, пак, може да биде скратено сложено име како **/Augeiantheus/* или */Anthelāwos/*.⁵

Сепак, **a-te-wo* би можеле да го интерпретираме и како кратка форма од сложено лично име, составено од ἀνθε- и втор елемент што почнува на *w*, како што е οἶνος, „вино“, мик. *wo-no* (PY Vn 20.2). Во помиленскиот грчки се забележани имињата *Oīnavanthískoς*, *Oīvánθης*, *Oīvánθη* (Bechtel, 1917, 345; LGPN I, 347; LGPN III B, 321), само со οἶνος како прв елемент. Промена на местата на истите елементи кај сложените лични имиња не е невообичаена, сп. мик. *e-ti-ra-wo*, */Erti-lāwos/* и помик. *Λαέρτης*.

Се разбира, има и други можности за интерпретација на вториот елемент, на пример οἴκος, мик. *wo-(i)-ko*, „куќа“, сп. мик. *Jru-wō-i-ko* (KN Db 2020.B), *(Eu)ruwoikos/* (Chadwick, 1973, 581; D.Mic. II, 272; Melena, 2014, 97) и помик. *Ἐσθλοικός*, *Ὀροικός* или ρόδον, „роза“, ајол. *βρόδον*, сп. мик. *wo-do-we*, */wordowen/*, сп. род од ρόδεις, „розов, од рози“, мик. *wo-di-jo*, */Wordios/*, *Ρόδιος* (D. Mic. II, 439; Petruševski, 1959, 104; DELG IV, 977) и помик. *Ροδάνθιον*, *Κλεισίρροδος*, *Τιμούρροδος* и исто така ρόδοεντ' ἀνθε' (Е. IA 1297-1298).

Но, доколку интерпретацијата на **a-te-wo* како кратка форма од сложено лично име **Anthewoinos* е прифатлива, тогаш генитивската форма *a-te-wo-jo* е најстарото сведоштво за сложените имиња составени од елементите ἀνθ(ε)- и οἶνος во грчкиот јазик.

³ Ruijgh, 1968, 132; Waanders, 2008, 15. За интерпретацијата на *a-te-ra-wo* како */Antelāwos/* види Heubeck, 1960, 7; Mühlstein, 1969, 76; Waanders, 2008, 15. Сп. исто така и ἈντέλαιFος, Бузалковска Алексова, 1995, 317-318.

⁴ Petruševski – Ilievski, 1958, 272-273. За интерпретација на **au-ke-i-ja-te-u* како */Augehijātē-us/* види Melena, 2014, 59, 96.

⁵ За хипокористиците и прекарите на -ευς во грчкиот воопшто, и конкретно за Ἀνθεύς, види Perpillou, 1973, 179, 211.

Литература

- Bechtel, F. (1917). *Die historischen Personennamen des Griechischen bis zur Kaiserzeit*. Halle : Max Niemeyer.
- Bernabé, A. and Luján, E.R. (2008). "Mycenaean technology." In: Y. Duhoux and A. Morpurgo Davies, eds., *A Companion to Linear B. Mycenaean Greek Texts and their World. Volume 1*. Louvaine-La-Neuve – Dudley, MA : Peeters, pp. 201-233.
- Бузалковска Алексова, М. (1995). *Сложенки во миленскиот грчки со посебен акцент на препозиционалните сложени форми, докторски труд во ракопис*. Скопје.
- Chadwick, J. and Ventris, M. (1973). *Documents in Mycenaean Greek*. 2nd edn. Cambridge : Cambridge University Press.
- DELG = Chantraine, P. (1968-1980). *Dictionnaire étymologique de la langue grecque*. I-IV₂. Paris: Éditions Klincksieck.
- Delgado, J. M. J. (2016). *Sintaxis del griego mycénico*. Sevilla : Editorial Universidad de Sevilla.
- D.Mic. = Aura Jorro, F. (1985-1993). *Diccionario Micénico*. I-II. Madrid: Consejo Superior de Investigaciones Científicas.
- Duhoux, Y. (1973). "L'Ordre des mots en Mycenien." *Minos*, 14, pp. 123–163.
- Георгиев, В. (1956). *Второе дополнение к словарю крито-миленских надписей*. София : Държавно издателство „Наука и изкуство“.
- EDG = Beekes, R.S.P. (with the assistance of Lucien Van Beek). (2010). *Etymological Dictionary of Greek*. I-II. Leiden – Boston: Brill.
- García Ramón, J.L. (2011). "Mycenaean Onomastics." In: Y. Duhoux and A. Morpurgo Davies, eds., *A Companion to Linear B. Mycenaean Greek Texts and their World. Volume 2*. Louvaine-La-Neuve – Walpole, MA : Peeters, pp. 213-251.
- GEW = Frisk, H. (1954-1972). *Griechisches etymologisches Wörterbuch*. I-III. Heidelberg : Carl Winter. Universitätsverlag.
- Heubeck, A. (1960). "Zu den griechischen Ortsnamen mit *-went-* Suffix." *BN*, 11, pp. 4-10.
- Хомер. *Илијада* (Препев, предговор, увод и објасненија Михаил Д. Петрушевски). Скопје : Македонска книга, 1982.
- Homer. *The Iliad* with and English translation by A.T. Murray, Ph.D. London – Cambridge, Massachusetts : William Heineman Ltd – Harvard University Press, 1954.
- Илиевски П. Хр. (2000). *Животот на Микенците во нивните писмени сведоштва*. Скопје : МАНУ.
- Lejeune, M. (1958). *Mémoires de philologie mycénienne I*. Paris : Centre national de la recherche scientifique.

- LGPN I = Fraser, P. M. and Matthews, E. (1987). *A Lexicon of Greek Personal Names*. I. Oxford : Clarendon Press.
- LGPN III B = Fraser, P. M. and Matthews, E. (2000). *A Lexicon of Greek Personal Names*. III.B. Oxford : Clarendon Press.
- Melena, J. L. (2014). “Mycenaean writing.” In: Y. Duhoux and A. Morpurgo Davies, eds., *A Companion to Linear B. Mycenaean Greek Texts and their World. Volume 3*. Louvain-La-Neuve – Walpole, MA : Peeters, pp. 1-186.
- Mühlestein, H. (1969). “Redende Personennamen bei Homer.” *SMEA*, 9, pp. 67-94.
- Palmer, L. R. (1969). *The Interpretation of Mycenaean Greek*. 2nd edn. Oxford : Oxford University Press.
- Perpillou, J.-L. (1973). *Les substantifs grecs en -εύς-*. Paris : Éditions Klincksieck.
- Petruševski, M. D. and Ilievski, P. Hr. (1958). “The Phonetic Value of the Mycenaean Syllabic Sign *85.” *ŽA*, 8, pp. 265 - 278.
- Petruševski, M. D. (1959). “No-pe-re-a₂, we-je-ke-a₂.” *ŽA*, 9, p. 284
- Petruševski, M. D. (1959). “Wo-di-jo, wo-di-je-ja, wo-de-wi-ja.” *ŽA* 9, p. 104.
- Ruijgh, C. J. (1967). *Études sur la grammaire et le vocabulaire du grec mycénien*. Amsterdam : Adolph M. Hakkert.
- Ruijgh, C. J. (1968). “Les noms en -won- (-āwon-, -īwon-), -uon- en grec alphabétique et en mycénien.” *Minos*, 9, pp. 109 - 155.
- Waanders, F.M.J. (2008). *An Analytic Study of Mycenaean Compounds. Structure. Types*. Pisa – Roma : Fabrizio Serra Editore.

A-TE-WO-JO – GENITIVE OF A MYCENAEAN PERSONAL NAME

Abstract

The form *a-te-wo-jo* occurs once on the Pylos tablet Sa 797. Although there aren't other forms, neither in nominative, nor in any other case, to be compared with *a-te-wo-jo*, still the analysis of the intermediate context of the particular tablet and the analysis of the Sa series in general, allows us to conclude that this is a personal name in genitive, ending in -oio. Although, because of the polysemantic value of the Mycenaean syllabograms different interpretations are possible, still the comparison with other personal names in Mycenaean and in Post-Mycenaean Greek, allows us to interpret the personal name **a-te-wo* as a hypocoristic of a compound personal name composed of ἀνθέω, “bloom, flourish, be brilliant, shine”, as first element and οἶνος, “wine”, as second element.

Key words: *A-TE-WO-JO, MYCENAEAN, PERSONAL NAMES*

The Pylos Sa series deals with chariot wheels and these are denoted by the ideogram for wheels, *ROTA*. On some of the tablets large quantities of wheels are recorded, described with various adjectives and not associated with a personal name, cf. *to-sa, we-je-ke-a₂, ne-wa, ROTA+TE ZE 20* (PY Sa 843), */tossa weyekheha newa ROTA+TE ZE 20/, “so many, assembled, new: twenty pairs of ‘termidwenta’ wheels”*. Some of the tablets, on the other hand, record pairs of wheels, usually a pair or two, belonging to a single chariot and related to a personal name. The typical formula of this second group of PY Sa tablets consists of a personal name in genitive + *wo-ka*, */wokhāl, ὄχος*, “chariot” + *we-je-ke-e*, */weyekhehe/*, nom. accus. dual of an adjective meaning “assembled”,¹ cf. *po-ru-we-wo, wo-ka, we-je-ke-e ROTA+TE ZE 2* (PY Sa 796), */Poluwēwos wokhā weyekhehe ROTA+TE ZE 2/*, “Chariot belonging to P., assembled: two pairs of ‘termidwenta’ wheels” or *e-ti-ra-wo-jo, wo-ka, we-je-ke-e ROTA+TE ZE 1* (PY Sa 1264), */Ertilāwōyyo wokhā weyekhehe ROTA+TE ZE 1/*, “Chariot belonging to E., assembled: one pair of ‘termidwenta’ wheels”. The personal name in genitive denotes the owner of the chariot.² A number of Homeric passages testify that the possession of a chariot was something important, worth to be recorded, cf. (Hom. *Il.* 5.217-221):

¹ On *we-je-ke-a₂* as a compound of *wei*, locative of the pronoun **swe* and *ἐχω*, of the type *συνεχής*, “holding together, continuous”, meaning “assembled”, see Petruševski, 1959, 284. For other possible interpretations see *D.Mic. II*, 417.

² Chadwick, 1973, 373; Palmer, 1969, 324; Ruijgh, 1967, 111 and note 62; Ilievski, 2000, 261-262. For the less likely possibility to interpret the word *wo-ka* as */worgāl/*, “task” and the personal

Tὸν δ' αὗτ' Aἰνείας Τρώων ἀγός ἀντίον ηῦδα·
μὴ δ' οὕτως ἀγόρευε· πάρος δ' οὐκ ἔσσεται ἄλλως,
πρὶν γ' ἐπὶ νῷ τῷδ' ἀνδρὶ σὺν ἵπποισιν καὶ ὅγεσφιν
ἀντιβίην ἐλθόντε σὺν ἔντεσι πειρηθῆναι.
ἄλλ' ὅγ' ἐμῶν ὁγέων ἐπιβήσεο ...

“To him then spake in answer Aeneas, leader of the Trojans: “Nay, speak not thus; things shall in no wise be any better before that we twain with horses and chariot go to face this man and make trial of him in arms. Nay, come, mount upon my car, ...”.

(English translation by A.T. Murray)

The text of Pylos Sa 797 reads as follows:

a-te-wo-jo , wo-ka , we-je-ke-e ROTA+TE ZE 1 [.

Having regard the small quantity of the wheels, recorded on this tablet, just one pair of 'termidwenta' wheels and the other PY Sa Tablets containing the formula: personal name in genitive + *wo-ka*, /*wokhāl*, ὥχος, “chariot” + *we-je-ke-e*, /*weyekhele*, “assembled”, it is obvious that *a-te-wo-jo* is genitive in -*oio* of a personal name. This has been accepted by Mycenaeanologists (Chadwick, 1973, 373, 535; Palmer, 1969, 324, 411; Duhoux, 1973, 127; Bernabé – Luján, 2008, 210) and several interpretations of the name have been proposed, cf. personal name in -*ῆFoç*, derived from a name in -*evs* (Lejeune, 1958, 115); *ἈνθῆFoç (C. Milani, *Atti Pavia*, 109 (403), see *D.Mic. I*, 117); *ἈρτεFoç (related to ἀρτίω, “arrange, prepare”) or *ἈντεFoç (Post-Myc. Ἀντίας) or *Ἀνθεος (Георгиев, 1956, 43); *ἈτερFoç (O. Landau, *Namen*, 31, 156, see *D.Mic. I*, 117).

As regards the Mycenaean spelling rules, various interpretations of **a-te-wo* are possible. The aim of this paper, however, is to present arguments in favour of its interpretation as a hypocoristic of a compound personal name composed of ἀνθέω, “bloom, flourish, be brilliant, shine” as first element.

In Post-Mycenaean Greek, ἀνθ- (< **H₂endh-*, “sprout”, cf. Skt. *ándhas-*, “sprout of the soma plant”, see *EDG I*, 104; *GEW I*, 109) is common first or second element in compound personal names (*DELG I*, 89-90; Bechtel, 1917, 54-57), cf. Ἀνθ-ιππος, Ἀνθέ-πωλις, Ἀνθό-δημος, Ἀνθεσί-λαος, Μέλ-ανθος, Φιλ-άνθης. There are also numerous hypocoristics (abbreviated compounds or simplicia), cf. Ἀνθος, Ἀνθεῖς, Ἀνθέας, Ἀνθης, Ἀνθῖνος, Ἀνθολλα.

In Mycenaean Greek, the word for “flower”, ἀνθος is probably attested in the personal name *a-to* (KN As 40.2), /*Anthos*/, cf. Ἀνθος (García Ramón, 2011, 228; Chadwick, 1973, 535; *D.Mic. I*, 120). The verbal stem ἀνθε- is possibly the first element of the compound name *a-te-ra-wo* (PY Qa 1304), /*Antelāwos*/, cf. ἈντέλαιFoç, ³

name in genitive as the name of the worker, who made the wheels, see Lejeune, 1958, 114; Duhoux, 1973, 130; Bernabé – Luján, 2008, 210; Delgado, 2016, 63-64.

³ Ruijgh, 1968, 132; Waanders, 2008, 15. For the interpretation of *a-te-ra-wo* as /*Antelāwos*/ see Heubeck, 1960, 7; Mühlestein, 1969, 76; Waanders, 2008, 15. Cf. also ἈντέλαιFoç, Buzalkovska Aleksova, 1995, 317-318.

The personal name **au-ke-i-ja-te-u*, cf. gen. *au[-ke-i-]ja-te-wo* (PY Fn 50.11), dat. or instr. abl. *au-ke-i-ja-te-we* (PY Ub 1318.1.2) has been interpreted as a compound name **/Augeiantheus/*, consisting of *aúγει*, loc. sing. of *aúγος*, “dawn” and *-aúθενς*, cf. *Ἄυθεντς*.⁴

Finally, the alternative word for “flower”, *ἄνθεμον*, may be concealed in the Mycenaean personal name *a-te-mo* (KN As 1520.3; Dc 1298.b; De 1648.B), cf. *Ἄνθέμων*, *Ἄνθεμίων* (Chadwick, 1973, 535; *DELG I*, 89; *D.Mic. I*, 116).

Having regard the abovementioned evidence on the presence of the root **H₂endh-* in Mycenaean onomastics, the personal name **a-te-wo*, could be understood simply as a hypocoristic in *-ῆFoς*, **ἌνθῆFoς* (see above) from a name in *-ενς* like *Ἄνθε-ίς*, which itself on the other hand could be an abbreviation of a compound name like **/Augeiantheus/* or */Anthelāwos/*.⁵

It is tempting however, to interpret **a-te-wo* as an abbreviated form of a compound name consisting of *άνθε-* and a second element beginning in *w*, like *οἴνος*, “wine”, Myc. *wo-no* (PY Vn 20.2). In Post-Mycenaean Greek we have names like *Oivavθίσκος*, *Oivávθης*, *Oivávθη* (Bechtel, 1917, 345; *LGPN I*, 347; *LGPN III B*, 321), with *οἴνος* as first element. Permutation of same elements in compound personal names is not unusual, cf. Myc. *e-ti-ra-wo*, */Ertīlāwos/* and Post-Myc. *Λαέρτης*.

Of course, there are other possibilities for the second element, such as *οἶκος*, Myc. *wo-(i)-ko*, “house”, cf. Myc. *Jru-wo-i-ko* (KN Db 2020.B), */(Eu)ruwoikos/* (Chadwick, 1973, 581; *D.Mic. II*, 272; Melena, 2014, 97) and Post-Myc. *Ἐσθλοικος*, *Ὀροικος* or *ρόδον*, “rose”, Aeol. *βρόδον*, cf. Myc. *wo-do-we*, */wordowen/*, neut. of *ρόδοεις*, “full of roses”, Myc. *wo-di-jo*, */Wordios/*, *Ρόδιος* (*D.Mic. II*, 439; Petruševski, 1959, 104; *DELG IV*, 977) and Post-Myc. *Ροδάνθιον*, *Κλειστροδος*, *Τιμούρροδος* and also *ρόδο-εντ' ἄνθε'* (E. IA 1297-1298).

However, if the interpretation of **a-te-wo* as an abbreviated form of the compound name **Anthewoinos* is acceptable, then the genitive *a-te-wo-jo* is the oldest evidence for the compound names consisting of the elements *άνθ(ε)-* and *οἴνος* in the Greek language.

⁴ Petruševski - Ilievski, 1958, 272-273. For the interpretation of **au-ke-i-ja-te-u* as */Augehijātēus/* see Melena, 2014, 59, 96.

⁵ On hypocoristics and nick names in *-ενς* in Greek in general and in particular on *Ἄνθεντς*, see Perpillou, 1973, 179, 211.

References

- Bechtel, F. (1917). *Die historischen Personennamen des Griechischen bis zur Kaiserzeit*. Halle : Max Niemeyer.
- Bernabé, A. and Luján, E.R. (2008). "Mycenaean technology." In: Y. Duhoux and A. Morpurgo Davies, eds., *A Companion to Linear B. Mycenaean Greek Texts and their World. Volume 1*. Louvaine-La-Neuve – Dudley, MA : Peeters, pp. 201-233.
- Бузалковска Алексова, М. (1995). *Сложенки во макенскиот грчки со посебен акцент на препозиционалните сложени форми, докторски труд во ракопис*. Скопје.
- Chadwick, J. and Ventris, M. (1973). *Documents in Mycenaean Greek*. 2nd edn. Cambridge : Cambridge University Press.
- DELG = Chantraine, P. (1968-1980). *Dictionnaire étymologique de la langue grecque*. I-IV₂. Paris: Éditions Klincksieck.
- Delgado, J. M. J. (2016). *Sintaxis del griego mycénico*. Sevilla : Editorial Universidad de Sevilla.
- D.Mic. = Aura Jorro, F. (1985-1993). *Diccionario Micénico*. I-II. Madrid: Consejo Superior de Investigaciones Científicas.
- Duhoux, Y. (1973). "L'Ordre des mots en Mycenien." *Minos*, 14, pp. 123–163.
- Георгиев, В. (1956). *Второе дополнение к словарю крито-макенских надписей*. София : Държавно издателство „Наука и изкуство“.
- EDG = Beekes, R.S.P. (with the assistance of Lucien Van Beek). (2010). *Etymological Dictionary of Greek*. I-II. Leiden – Boston: Brill.
- García Ramón, J.L. (2011). "Mycenaean Onomastics." In: Y. Duhoux and A. Morpurgo Davies, eds., *A Companion to Linear B. Mycenaean Greek Texts and their World. Volume 2*. Louvaine-La-Neuve – Walpole, MA : Peeters, pp. 213-251.
- GEW = Frisk, H. (1954-1972). *Griechisches etymologisches Wörterbuch*. I-III. Heidelberg : Carl Winter. Universitätsverlag.
- Heubeck, A. (1960). "Zu den griechischen Ortsnamen mit -went- Suffix." *BN*, 11, pp. 4-10.
- Хомер. *Илијада* (Препев, предговор, увод и објасненија Михаил Д. Петрушевски). Скопје : Македонска книга, 1982.
- Homer. *The Iliad* with and English translation by A.T. Murray, Ph.D. London – Cambridge, Massachusetts : William Heineman Ltd – Harvard University Press, 1954.
- Илиевски П. Хр. (2000). *Животот на Микенците во нивните писмени сведоштва*. Скопје : МАНУ.
- Lejeune, M. (1958). *Mémoires de philologie mycénienne I*. Paris : Centre national de la recherche scientifique.

- LGPN I = Fraser, P. M. and Matthews, E. (1987). *A Lexicon of Greek Personal Names*. I. Oxford : Clarendon Press.
- LGPN III B = Fraser, P. M. and Matthews, E. (2000). *A Lexicon of Greek Personal Names*. III.B. Oxford : Clarendon Press.
- Melena, J. L. (2014). “Mycenaean writing.” In: Y. Duhoux and A. Morpurgo Davies, eds., *A Companion to Linear B. Mycenaean Greek Texts and their World. Volume 3*. Louvain-La-Neuve – Walpole, MA : Peeters, pp. 1-186.
- Mühlestein, H. (1969). “Redende Personennamen bei Homer.” *SMEA*, 9, pp. 67-94.
- Palmer, L. R. (1969). *The Interpretation of Mycenaean Greek*. 2nd edn. Oxford : Oxford University Press.
- Perpillou, J.-L. (1973). *Les substantifs grecs en -εύς-*. Paris : Éditions Klincksieck.
- Petruševski, M. D. and Ilievski, P. Hr. (1958). “The Phonetic Value of the Mycenaean Syllabic Sign *85.” *ŽA*, 8, pp. 265 - 278.
- Petruševski, M. D. (1959). “No-pe-re-a₂, we-je-ke-a₂.” *ŽA*, 9, p. 284
- Petruševski, M. D. (1959). “Wo-di-jo, wo-di-je-ja, wo-de-wi-ja.” *ŽA* 9, p. 104.
- Ruijgh, C. J. (1967). *Études sur la grammaire et le vocabulaire du grec mycénien*. Amsterdam : Adolph M. Hakkert.
- Ruijgh, C. J. (1968). “Les noms en -won- (-āwon-, -īwon-), -uon- en grec alphabétique et en mycénien.” *Minos*, 9, pp. 109 - 155.
- Waanders, F.M.J. (2008). *An Analytic Study of Mycenaean Compounds. Structure. Types*. Pisa – Roma : Fabrizio Serra Editore.